

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 9ης Απριλίου 2003

Υπόθεση T-155/01

Robert Walton
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Έκτακτοι υπάλληλοι - Απόλυση λόγω επαγγελματικής ανεπάρκειας -
Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως λόγω απολύσεως»

Πλήρες κείμενο στην αγγλική γλώσσα II - 595

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή που έχει ως αντικείμενο, μεταξύ άλλων, την ακύρωση του εγγράφου της 3ης Οκτωβρίου 2000 με το οποίο η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος-ενάγοντος και την καταβολή αποζημιώσεως λόγω λύσεως της συμβάσεως.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Βλαπτική πράξη - Έννοια - Έγγραφο με το οποίο καταγγέλλεται η σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου - Σύμβαση που έχει ήδη λυθεί με προγενέστερη πράξη του ενδιαφερομένου - Δεν περιλαμβάνεται (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 § 2 και 91 § 1· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, άρθρο 46)

2. Διαδικασία - Εισαγωγικό της δίκης έγγραφο - Τυπικές προϋποθέσεις - Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση (Οργανισμός ΕΚ του Δικαστηρίου, άρθρο 19· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 44 § 1, στοιχ. γ')

1. Η διοικητική ένσταση και η ένδικη προσφυγή που απορρέει από αυτήν πρέπει αμφότερες να στρέφονται κατά βλαπτικής πράξεως κατά την έννοια των άρθρων 90, παράγραφος 2, και 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ καθώς και του άρθρου 46 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, ήτοι κατά μέτρου που θεσπίζεται από την αρμόδια αρχή και παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίγουν ευθέως και αμέσως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, τροποποιώντας, κατά τρόπο κατάφωρο, τη νομική κατάστασή του. Ένα έγγραφο με το οποίο καταγγέλλεται η σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως βλαπτική πράξη εάν η εν λόγω σύμβαση είχε ήδη λυθεί με προγενέστερη πράξη του ενδιαφερομένου, λαμβανομένου υπόψη ότι μια τέτοια πράξη μπορεί να απορρέει από τη συμπεριφορά του ενδιαφερομένου, ο οποίος παύει μονομερώς να ασκεί τα καθήκοντά του, εγκαταλείπει τον τόπο υπηρεσίας του και τίθεται στη διάθεση ενός νέου εργοδότη, αφού ενημερώσει το θεσμικό όργανο ότι δεν επιθυμεί ούτε δύναται πλέον να εκτελέσει τη σύμβαση που είχε συνάψει.

(βλ. σκέψεις 27, 28, 32 και 35)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 21 Ιανουαρίου 1987, 204/85, Στρογγύλη κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1987, σ. 389, σκέψη 6· ΠΕΚ, 12 Μαΐου 1998, Τ-184/94, O'Casey κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. II-565, σκέψη 63, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να αναφέρονται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο, ενδεχομένως χωρίς την προσκόμιση άλλων πληροφοριακών στοιχείων προς στήριξη της προσφυγής. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια δικαίου και η ορθή απονομή της δικαιοσύνης, πρέπει, για το παραδεκτό μιας προσφυγής, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν, κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο αυτής ταύτης της προσφυγής.

(βλ. σκέψη 40)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 28 Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20· ΠΕΚ, 13 Δεκεμβρίου 1996, T-128/96, Lebedef κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-629 και II-1679, σκέψη 24